תא שמע רבי שמעון אומר מאיש נותר שמועלי

בו ויש נותר שאין מועלין בו כיצד לן לפני זריקה מועלין 6 לאחר זריקה אין מועלין קתני מיהת מועלין בו לאו דהוה שהות למיזרקיה

דאי בעי זריק ושמע מינה היתר אכילה שנינו

דאי בעי היק יסבול בביל לא דקבליה סמוך לשקיעת החמה דלא היה שהות למזרק אבל היה שהות מאי הכי נמי שהות למזרק אבל היה שהות מאי הכי נמי

דאין מועלין מאי איריא דתני לפני זריקה ליתני

קודם פ שקיעה ולאחר שקיעה הכי גמי קתני

תא שמע ר"ש אומר יש פיגול שמועלין בו ויש פִיגול שאין מועלין בו כיצד לפני זריקה ירש ביגול שאין מועלין בו כיצד לפני זריקה

מועלין לאחר זריקה אין מועלין קתני מיהת לפני זריקה מועלין בו לאו דהוה שהות

למיזרקיה דאי בעי זריק וקתני מועלין בו וש"מ היתר אכילה שנינו לא דלא הוה שהות למיזרקיה

אבל הוה שהות למיזרקיה [מאי] ה"נ דנפק

מידי מעילה מאי איריא דתני לאחר זריקה

ליתני ^מ קודם שקיעה ולאחר שקיעת החמה ה"ג קאמר קודם שיראה לזריקה לאחר שיראה

לִזריקה ת"ש הפיגול בקדשי קדשים מועלין מאָי

לאו דורק ושמע מינה היתר אכילה שנינו לא

דלא זרק אבל זרק מאי הכי נמי דאין מועלין בו

מאי איריא דתני בקדשים קלים אין מועלין בו ליתני כאן לפני זריקה כאן לאחר זריקה הא אתיא לאשמועינן כל לאיתויי לידי מעילה זריקה בתיקנה מייתי לידי מעילה כל אפוקי מעילה

אפילו שלא כתיקנה נמי מפקע מידי מעילה:

מתני

קודם שיראה לזריקה ולאחר שיראה לזר

לשקיעת החמה דלא היה

ומוספתא רפ״או.

בג א מיי׳ פ״ג מהלכות מטילה הלכה א:

שימה מקובצת

מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו קתני: ס קודם שקיעת החמה ולאחר. (ס"א סמוך) שקיעת החמה הכי אות ה' ה' נמחק: גן ליתני לפני שקיעת נמוק: גן ליוני לפני שקינו החמה ולאחר תיבת קודם ל"ש: דן דהוה ליה שהות. ל״ש: דן דהוה ליה שהות. תיבת ביה נמחק: דן זריק וה"ק לפני אות א' נמחק: ון דלא הוית שהות אות א׳ ותיבת ליה נמחק: זן תיבת פירוש נמחק: קּן קודם זריקה לאחר: עוַ כו׳ כולה סוגיא. תיבת כלומר נמחק: י יו למיזרקיה א״כ אימת פיגל ניבות אבל אימא נמחק: תיבות אבל אימא נמחק: יוֹם דא מוקמינן לה בנעשית הקבלה בהכשר וגם בהולכה לא מצית: יום לי דאיירי כגון שפיגל בסוף הקבלה כגון שפיגל דהואי: יגו בתחילת הקבלה דהראי: ען בתחילת הקבלה הס"ד ומה"ד וקתני מועלין וש"מ: ידן דאין מועלין מיירי: עון קשה משמע דאי הויא. תיבות דא"כ אי נמחק: טון אינו דהא למ״ד . היתר אכילה כו' ליישב מתניתין אם: יון שנינו אלא וראי מיירי לאחר זריקה ומכל מקום כי פיגל כוי לא מפקא מידי: יחן שנינו ודרב מפקא מידי: יחן שנינו ודרב גידל תנאי היא ובמתניתין: יען ולרבי שמעון: סן פיגול ומפקא (אות ע׳ נמחק) מידי מעילה. סי"ג כדפי׳ מברייתא כדמסיק לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה. ס״א . גדוייקים ומתניתיו אתיא כרפי׳ וברייתא נמי לא קשיא ליה דמיירי קודם שיראה לזריקה ולאחר שיראה כדמסיק ובלא זרק דמשמע לומסיק ובלא היק ומשמע ליה דהיתר זריקה שנינו ותנאי היא מהיתר זריקה ומהיתר אכילה. ת"ש כר": לא] ור"ש דברייתא תיבת דמתניתא ל"ש: לכן שנינו. גליון קשה לי לפי פי וה דהיכא מתוקמא מילתיה יור זה היתר זריקה דרב גידל למ״ד היתר זריקה דרב גידל למ"ד ומות ה",... מתרצינן ברייתא לאחר שיראה לזריקה אין מועלין בו והלא כך לי היתר . זריקה למאז דאית ליה היתר זריקה למאן דאית ליה היתר זריקה שנינו כמו (זריקה) [אכילה] למאן דאית ליה היתר אכילה שנינו ונ״ל דרב גידל יפרש הברייתא כמ״ד היתר אכילה ולא נפרש דלפני זריקה ולאחר , קה אמועליז בו לפני זריקה מועלין בו לאחר י וריקה אין מועלין בו לא נפרש כד אלא נפרש דאפיגל לפוש כן אלא נפוש ואפיגל קאי שאם פיגל לאחר זריקה ממש אין מועלין בו דאין ממש אין מועלין בו דאין פיגול אלא בארבע עבודות: כו מועלין בו. תיבת כו׳ נמחק: לדן מועלין אבל לא תיבת דבלא אבל לא היבת דבלא ל"ש: לסן דורק דאיכא היתר אות ר' נמחק: לון למידק הא לא זרק אע"ג דלא פיגל אין: כון למיזרק קודם פיגול אבל מ"מ לא זרק עדיין ומ"מ מועלין ש"מ דהיתר. תיבות

לפני זריקה מועלין בו לאו דהוה ח ביה שהות למיזרק דאי בעי זריק. שהי והא לפני זריקה ממש שלא זרק מועלין בו ואע"ג דאיכא היתר מועלין בו מאי לאו דהוה שהות ביום למיזרקיה דאי בעי זריק ואף על גב 👚 זריקה מכל מקום מועלין בו משום דהיתר אכילה שנינו לא דלא 🛚 הואי

ליה שהות דקבליה סמוך לשקיעת החמה דלא נעשית הקבלה ו) בהכשר: מאי איריא דתני לפני זריקה. זו פירוש כלומר אמאי מפליג בין קודם יו לאחר זריקה ליפלוג בקודם זריקה גופיה בין קודם ראויות זריקה בין לאחר ראויות זריקה קודם שקיעת החמה חין מועלין בו דאיכא ראויות זריקה לאחר שקיעת החמה מועלין בו דליכא ראויות זריקה ומשני ה"נ קתני קודם שיראה לזריקה כו' כלומר לפני זריקה לאו דוקא

אלא ר"ל קודם שיראה לזריקה: תא שמע רבי שמעון אומר יש פיגול בו׳. ש כלומר סוגית פיגול הוי כמו גבי נותר אמנס קשה היכי קאמר דמיירי דהויא שהות למיזרקיה יו אבל י) אימא פיגול דבקבלה לא מציח אמרת דהא יאז מוקמת לה בנעשה קבלה בהכשר וגם בהילוך לא מצית אמרת דהא רבי שמעון הוא דמכשיר בהילוך בפרק קמא דובחים (דף יג.) משום דהויא לה עבודה שאפשר לבטלה כגון שוחט בלד המובח חורק לכן נראה לי ים כגון שפיגל בסוף ים קבלה דהויא שהות למזרק בתחלת סי קבלה וקתני מועיל וש"מ היתר אכילה שנינו משמע אבל סיפא דאיו ידוט מועיל מיירי לאחר זריקה ממש ותימה א"כ תיקשי לרב גידל דאמר דוריקת פיגול לא מפקע מידי מעילה וי"ל דרב גידל משני לה כדמסיק דהכא לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה ולאחר זריקה לאחר שיראה לזריקה ולעולם קודם זריקה משום דהיתר זריקה

שנינו ומ"מ קשה עם דא"כ אי הויא סייעתא למ"ד היתר אכילה שנינו ליתא לדרב גידל וזה אינו שון דלמ"ד היתר אכילה שנינו לא מצי ליישב מתניתא אם לא כדרב גידל דהא לעיל גבי מתני׳ דקתני שנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ⁰ מיירי על כרחך בזרק כבר מדקאמר מועלין דאי בלא זרק מאי איריא משום דפיגל אפילו לא פיגל נמי כיון דהיתר אכילה שנינו יז מ״מ כי פיגל אע"ג דורק לא מפקע מידי מעילה אלמא כי אמרינן נמי הימר אכילה שנינו אימא לדרב גידל והכא משמע דלימא לדרב גידל אלא א"כ אמרינן דהיחר זריקה שנינו ואומר השר מקולי דהא לא קשיא כלל למ״ד היתר אכילה שנינו אמר לך דכולי עלמא אית להו כוותי דהיתר אכילה שנינו יח ובמתני׳ אית ליה לר׳ יהושע לדרב גידל כדפירשנו דעל כרחך מיירי בזרק יש לר"ש דברייתא לית ליה לדרב גידל ורב גידל אמר לך דכולי עלמא אית להו כוותי דלא אתיא זריקת פיגול ס ומפקע מידי מעילה ובהא פליגי דר׳ יהושע אית ליה היתר אכילה שנינו ומיירי בזרק כדפירשנו לעיל ור"ש מא דמתניתא מיירי בלא זריקה ואית ליה היתר זריקה שנינו: מש תא שמע הפינול בקדשי קדשים מועלין מש בו'. לאו דזרק וש"מ היתר אכילה שנינו דמשמע דווקא פיגול מועלין יחס דבלא פיגול אין מועלין בו ודווקא משום דזרק יהן ואיכא היתר אכילה הא לא זרק אע"ג דלא פיגל מועלין כיון דליכא

היתר אכילה וא"ת מגליה הא דדווקא בזרק מיירי למידק כיו דבלא פיגל אין מועלין דילמא ה"ה בלא זרק י"ל דהכי פירושו לאו דורק דהוה שהות למיזרק בש אבל לא זרק ומשום הכי מועלין דהיתר אכילה שנינו דאי היתר זריקה שנינו מכיון ^{נש0} שניתקנה בהכשר מיד נפק מידי מעילה והא דקאמר הפיגול מיירי כשפיגל בסוף קבלה כמו שפירשנו למעלה ומשני לא דלא זרק כלומר דלא נראה לזריקה דליכא השתא היתר לזריקה אה הפירוש דחוק הוא ישפיגור מיירי בשפיגר בסוף קבטי במו שפירשה נמענם ומענם ומשנים ומחל לאו דורק כו דאית ליה מי מסתמא ש אחא לאשמועינן כדרב גידל דוריקת פיגול לא מסקא מידי מעילה ועל כרחך מיירי בזרק ודוקא פיגל הוא דלא לאו מפקע מידי מעילה הא לא פיגל אין מועלין וש"מ דהיחר אכילה שנינו דאי היחר מפקא מידי מעילה ועל כרחך מיירי בזרק ודוקא פיגל הוא דלא לאו מפקע מידי מעילה הא לא פיגל אין מועלין וש"מ דהיחר אכילה שנינו וא"כ על כרחיך מיירי זריקה שנינו א"כ הוה ליה למיחני לעולם כדלעיל לא לאשמועינן דמיירי לאחר זריקה וכדרב גידל אלא ודאי היחר אכילה שנינו וא"כ על כרחיך מיירי היקם שמח זו כיחים כם מנועל מפילו לא פיגל נמי דהא בעינן היתר אכילה אלא ודאי מיירי בזרק והוי סייעתא לדרב גידל לגו דודאי מיירי בזרק תשום דהיתר אכילה שנינו לא דלא זרק כלומר אדרבה ליתא לדרב גידל דבזרק לא מיירי דאם כן הות מפקא מידי מעילה אלא מיירי בלא זרק ומשום דהיתר זריקה שנינו: כד לאיתויי בו'. שלא כתיקה לא מייתא והיינו כרב גידל כל לאפוקי מידי מעילה שלא כתיקנה נמי מפקע מידי מעילה ולעיל בשמעתיה דרב גידל פירשתי טעם נכון:

מידי מעינה ונעיג בסתעתיה סיפא אלא הא קמ"ל. סיפא דכל לאייתויי לדי מעילה אימורין דקדשים קלים: אי הויא זריקה. כתיקנה בלא פיגול מתיא האימורין לידי מעילה ולא זריקת פיגול: כל לאפוקי לידי מעילה. כגון בשר קדשי קדשים אפילו שלא כתיקנה זריקת פיגול מפקא לידי מעילה ודלא בשל (מש"ה נמחק: למן מכיות נמחק: למן מכיות הוא נמחק: למן מכיות נמחק: למן מכיות מחקבל בהכשר תיבת שניתקנה נמחק: למן מאד דורק תיבת דהא נמחק: 0 מסתמא דאתא לאשמועינן כדרב כר מעילה וא"כ על כרחך: (b) דלא מפקא מידי אות ע' נמחק: (d) כדלעיל תף ה' ע"ב): (נו גידל דהיתר כר', על תיבות דודאי מיירי בורק משום נרשם קו למעלה בריבת בריב

כילד לן. הדם כגון שנתקבל היום ולא מרק עד למחר אם אכל הכשר לפני ביצד דן דפני זריקה מועדין בו דאחר זריקה אין מועדין בו קתני מיהא זריקה מועלין בו אכלו לאחר זריקה אין מועלין בו דסבירא ליה לר׳ שמעון זריקת לן מוליאה מידי מעילה כזריקת כשר. קתני מיהת לפני זריקה

> דנתקבל בכוס לא נפיק מידי מעילה עד לאחר זריקה ולהכי לפני זריקה מועלין בו הואיל ועדיין לא מרק הדם לא היה בו שעת היתר ושמע מינה היתר אכילה שנינו: לא דקבליה סמוך לשקיעת החמה. ומשום הכי לן דלא הוה שהות למיזרקיה והוא אכל הבשר בלילה לפני להכי מועלין שהרי הדם עדיין לא היה ראוי ליזרק ולא מצינן למימר כל העומד ליזרק כזרוק דמים: אבל אי הוה שהות. דנראה לזריקה אמרינן כזרוק דמי ואין בו מעילה דהיתר זריקה שנינו: אי הכי. אדתני לן לפני זריקה ליתני הכי שקבלו קודם שקיעת החמה דהוה שהות למזרקיה ולן אין מועלין בו דהואיל והיה עומד ליזרק כזרוק דמי דהיתר זריקה שנינו קבלו לאחר שקיעת החמה דנשחט בלילה ולן ואכל הבשר מועלין בו דהא אינו ראוי ליזרק זריקה כשרה ולאו כזרוק דמי הילכך מועלין בו: הכי נמי קסני קודם שיראה לוריקה. דהא דתני לפני זריקה היינו קודם שנראה לזריקה שקיבל אחר שקיעת החמה שעדיין לא נראה לוריקה אם אכל הבשר מועלין בו אבל אחר זריקה אחר שנראה לוריקה שקיבלו קודם שקיעת החמה דהוה שהות ביום למיזרקיה אין מועלין בו הואיל והיה עומד ליזרק כזרוק דמי ולעולם היתר זריקה שנינו: מ"ש רבי שמעון אומר כו'. וכולה מיתרלא כסוגיא דלעיל דיש נותר: לאחר זריקה אין מועלין בו. דסבירא ליה דוריקת פיגול

מוציאה מידי מעילה בקדשי קדשים כזריקת כשר ופליגא אדרב גידל. והכא ליכא למידק לטעמיה דר"ש כדרייק לעילי בהפיגול לעולם מועלין בו טעמא דפיגול הא לא הוי פיגול אין מועלין בו דהא סבירא ליה לר"ש דוריקת פיגול מוליאה מידי מעילה כזריקת כשר: מאי לאו דורק. וטעמא משום הכי הוא דפיגול אינו מוליא מידי אף על פי שורק הא בכשר כיון שורק אין מועלין בו ש"מ היתר אכילה שנינו דבעינן שורק: לא דלא ורק. אלא שנתקבל בכלי ובפיגול הוא דלא אמרינן כזרוק דמי הא בכשר אמרינן כזרוק דמי דהיתר זריקה שנינו: אבל זרק מאי ה"ג. דבעיא למימר דאין מועלין בפיגול מאי איריא דתני סיפא בקדשים קלים ליתני בקדשי קדשים כאן לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין (א): זדאי הכי נמי. מלי תני ולא אינטריך סיפא: אלא הא קמ"ל דכל לאיסויי לידי מעילה. כגון אימורי קדשי קלים זריקה כתיקנה שאין בה פיגול אתיאדי לידי מעילה האימורין ולא זריקת פיגול: כל לאפוקי מידי מעילם. כגון בשר קדשי קדשים ⁽³⁾ שלא כתיקנה כגון זריקת פיגול מפקה מידי מעילה ודלא כרב גידל והיינו דאמרינן במסכת מנחות [מו:] הא איתותב רב גידל דהא סתמא ורבי שמעון תרוייהו סבירא להו דזריקת פיגול מוליאה מידי מעילה בקדשי קדשים:

מתני׳

ל) [עוספתו לפי ז], ב) [מנחות קב:], ג) [דף ה:], ד) [נדל"ל מתיא], ה) והאי לפני כו' ל"ק, ו) בהכשר הס"ד אח"כ ד"ה מאי איריא כו' בין . קודם זריקה לאחר כו' נ״ק, ו) ל"ל אימת פיגל, ה) קבלה י) נייג חיתת פיגג, ה) קבנה הס"ד ואח"כ ד"ה וקתני מועלין, ט) [נ"ל מועלין], י) ע"כ מיירי בזרק אח"כ מדקאמר כו' שנינו ומ"מ כי פיגל צ"ק, כ) הא לא פיגל אין הגהות הב"ח (h) רש"י ד"ה אבל זרק וכו' אין מועלין בו ומשני ודאי כל"ל והד"א: (נ) ד"ה כל וכו' הדשי הדשים אפילו

רבינו גרשום דפיגול אינו מוציא מידי

דפיגול אינו טוביא טו מעילה ולהכי אמר לעולם (אין) מועלין בו: לן לפני (אן) מוכין בון יק יכנ זריקה הבשר. כגון ששחט היום וקיבל הדם בכוס ולא זרקו עד למחר ואכלו הבשר: מועלין בו. אכלו לאחר זריקה אין מועלין בו אלמא סבירא ליה לרבי שמעון (דסבירא) דוריקת לן מפקא ממעילה. ובל"א אמרי לה לן לפני זריקה אמר לה לך לפני חיקה וזרק הדם ואכלו מועלין בו לן לאחר זריקה אין מועלין בו מאי לאו דהוי שהות ביום למיזרקיה דאיבעי זריק ליה . אע"ג דנתקבל בכוס לא נפיק . ממעילה עד לאחר זריקה וש"מ היתר אכילה שנינו: ליתני לן קודם שקיעת החמה אין מועלין בו. היינו דאיבעי זרקיה ולן לאחר שקיעת החמה דשחטיה לאחר שקיעת החמה: הכי נמי קתני לן לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה קודם שקיעת החמה: ת"ש . מעון אמר יש פיגול '' כר׳. כולה סוגיא דיש פיגול פיגול מפקא מידי מעילה. פליגא אדרב גידל. והכא פריגא אווב אווב לטעמא דרבי שמעון ליכא למעמא דרבי שמעון ליכא למידק כי היכי דדייקינן לעיל בהפיגול לעול' מועלין בו טעם דפיגל הא לא פיגל אין מועלין בו דהא ר׳ שמעון נמי בזריקת פיגול שמעון נמי בזריקת פיגול נמי סבר דאין בו מעילה: מאי לאו דורק. טעמא דפיגול משום הכי אינו יוצא מידי מעילה אע"ג דורק הא לאו פיגול אין . מועליז בו בתר דזרק וש״מ היתר אכילה שנינו דבעינן דזרק ודאי: לא דלא זרק. אלא נתקבל בכוס ובפיגול לא אמרינן כזרוק דמי הא לאו פיגול אמרינן כזרוק לאו פיגול אנווינן כוודק דמי דהיתר זריקה היא: אבל זרק מאי הכי נמי. דבעית למימר אין מועלין בפיגול מאי איריא דתני סיפא בקדשים קלים כו': . ודאי הכי נמי. ולא איצטריד

להורות כי לפ״ד הוא יתר ונמחק: